

Цюпка Ольга Іванівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавр ННІ № 1
Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри фінансового
права та фіскального адміністрування
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат економічних наук, доцент *Грущенко О.
А.*

СТАН І СУПЕРЕЧНОСТІ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТИВАННЯ В УКРАЇНІ: АНАЛІЗ ФАКТОРІВ, ЩО СПРИЯЮТЬ КОРУПЦІЇ

Основною метою будь-якого інвестора є отримання певної віддачі від вкладання капітальних ресурсів, а головною характеристикою інвестиційного клімату є саме спроможність економіко-правового поля забезпечити цю віддачу. Одним із базових орієнтирів державної економічної стратегії має бути максимальне зближення параметрів підприємницького та інвестиційного клімату [1]. Саме через недостатню задоволеність інвесторами від своїх вкладень, питання проблематики залучення іноземних інвестицій в Україну та протидія корупції з усією рішучістю у всіх напрямках є досить актуальним.

На меті розгляду цієї теми стоїть з'ясування питання щодо проблем які постають на шляху інвесторів перед здійсненням інвестування.

Перше завдання у сфері залучення іноземного капіталу в економіку України полягає у тому, щоб припинити відтік українських капіталів за кордон і повернути їх. Другий важливий аспект створення сприятливого інвестиційного клімату полягає в стабільній податковій системі, що передбачає невисокий рівень обкладання прибутків і побудована на тих же логічних засадах, що й системи оподаткування в розвинених капіталістичних країнах.

Світова практика сучасного бізнесу пов'язана з постійною співпрацею з різними аудиторськими, консалтинговими та іншими фірмами. Те, що фірми не мають середовища, гідного, з позицій іноземного інвестора, довіри, суттєво погіршує його враження від підприємницького клімату в Україні [2, с. 36]. А тому вважають за краще мати справу з іноземними фінансовими установами та банками. Це спонукає їх здійснювати іноземні інвестиції у банківську сферу та відкривати філії іноземних банків. Проте в стратегічному контексті таке відокремлення фінансових потоків українського та іноземного капіталів ослаблює фінансову систему країни. Інвестори також звертають увагу на нерозвиненість державних інституцій, які мають здійснювати супровід іноземних інвесторів.

Варто зазначити, негативні характеристики інвестиційного клімату в Україні:

По-перше, недосконалість правового поля, цей чинник зазвичай

інвестор, мають адміністративно-правовий характер. Йдеться про нестабільність, суперечливість, заплутаність регуляторного поля, численні підзаконні акти, бюрократизм та корупцію, неврегульованість системи захисту прав власності, слабкість судової системи [3, с. 47].

По-друге, політична нестабільність, часта зміна урядів, обіцянки різко змінити політичний курс та умови ведення бізнесу аж до націоналізації майна інвесторів, які виголошують різні політичні сили, політичні скандали, і особливо в передвиборчий період, не сприяють іноземним інвестиціям.

По-третє, непередбачуваність і непрозорість державної політики суттєво ускладнює довгострокове планування діяльності компанії. Інвестори скаржаться, зокрема, на раптовість ухвалення деяких рішень, прийняття актів, які набувають чинності або негайно, або мають зворотну дію.

По-четверте, неврегульованість законодавчого забезпечення процесу інвестування, тут йдеться про часті зміни умов залучення іноземних інвестицій. Вузкість та неструктурованість внутрішнього ринку, а саме низький рівень доходів підприємств та населення призводить до недостатнього рівня внутрішнього попиту та, що не менш важливо, унеможливає кваліфіковану поведінку покупців, які змушені здебільшого вибирати якнай дешевшу продукцію [4, с. 270].

По-п'яте, обтяжлива митна політика, адже інвестори звертають увагу на перешкоди для ввезення необхідного устаткування, сировини та комплектуючих і вивезення продукції. І на останок це низька якість життя, йдеться про можливості надати житло, побутові, транспортні послуги, гарантувати особисту безпеку іноземців на території України. Якщо в Києві та інших обласних центрах є щодо цього суттєві позитивні зміни, то на решті території України ситуація незадовільна.

Отже, підсумовуючи все вищезазначене варто вказати, що вихід з цієї ситуації вбачається у скорегуванні державної програми залучення іноземних інвестицій щодо питання про сертифікацію інвестиційних проектів. Державним органам, компетентним у цьому питанні, варто розгорнути підготовку фахівців зі складання й аналізу бізнес-планів, проводити сертифікації й конкурси бізнес-планів інвестиційних проектів, переможцями яких визнавати проекти, реалізація яких одночасно максимально задовольняє пріоритети економічного розвитку країни і здатна дати максимально можливий прибуток іноземному інвестору.

Адже використання іноземних капіталовкладень дає можливість вирішенню таких проблем соціально-економічного розвитку: освоєння незатребуваного науково-технічного потенціалу України, просування українських товарів і технологій на зовнішній ринок, створення нових робочих місць і освоєння передових форм організації виробництва, освоєння досвіду цивілізованих відносин у сфері підприємництва, сприяння розвитку виробничої інфраструктури.

Список використаних джерел

1. Концепція розвитку державно-приватного партнерства в Україні на 2013-2018 роки / Верховна Рада України. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/739-2013-%D1%80>.
2. Прядко І. Все на виход. Почему иностранные инвесторы бегут из Украины / И. Прядко Корреспондент. 2013. 22 июля
3. Програма розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні // Офіційний вісник України. 2011. № 28. Ст. 1173.
4. Мальська М.П., Худо В.В., Цибух В.І. Основи туристичного бізнесу: Навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2004. 272 с.
5. Закон України Про запобігання корупції URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

Юріков Олександр Олександрович, здобувач
кафедри кримінального права
Національної академії внутрішніх справ

ПЕРЕДУМОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА УМИСНЕ ПОШКОДЖЕННЯ ЛІНІЙ ЗВ'ЯЗКУ

В останні роки в Україні збільшилася кількість злочинів пов'язаних з умисним пошкодженням, руйнуванням, викраденням телекомунікаційних мереж (зокрема, обладнання, кабельних ліній телекомунікацій (електричних та оптичних), каналів кабельної каналізації електрозв'язку будівлі, вежі (щогли), опори, антени, кабельної каналізації, будинково-розподільної мережі та інші станційні, лінійні та лінійно-кабельні споруди, призначені для утворення телекомунікаційних мереж), що порушує їх цілісність. Однією з причин ситуації щодо збільшення випадків злочинів, направлених на пошкодження, руйнування, викрадення складових телекомунікаційної мережі є неспіврозмірність наслідків з покаранням, яке може бути застосовано до зловмисників. До прикладу, викрадення магістральних ліній зв'язку з метою подальшого збуту викраденого кабелю (основою якого служить кольоровий метал, переважно - мідь) може відбуватись через недосконалість правового механізму кримінальної відповідальності осіб, які здійснюють такі злочини.

Злочинні втручання у функціонування складових телекомунікаційної мережі, мають негативні наслідки, в першу чергу, як для споживачів телекомунікаційних послуг, оскільки, це впливає на рівень та якість послуг, які вони отримують, так і для операторів, провайдерів телекомунікацій, які несуть значні матеріальні збитки для відновлення власної телекомунікаційної інфраструктури. Окремі випадки пошкодження складових телекомунікаційних мереж вказують